

NAGY GÁSPÁR

Az áttelekesült tartomány

Dávid Katalinnak szeretettel

*Ránk járt a jó hivatlan is
amikor romolhatatlan barátságokkal tüntettünk,
amikor a szegénység megosztott morzsaléka fénylett
áthevült tenyerek barlangjában,
amikor a Te lángodból is egy nyaláb
világította át ama Szent László-napi éjszakát;
s a nagy Csillagában – hittük! –
ez a Föld nevű tőlünk is jobban fénylik
s gyorsul az egyetlen jó: a szeretet hajtószíján.
Elérhető lett volna minden:
az az áttelekesült tartomány
leginkább, hol az éj őrei is
vágynakoznak a virradat után...*

1988–1993.

Május meddő felhői alatt

*Kínlódva szólok, ha a májusi futórózsák
tomboló lugas-versenyét nézem,
egyedül talán az ámult hallgatás lenne a méltó,
a tűzként emésztő történet aszkézise,
de akkor nem szabadott volna
ily közelre mennem,
ennyire közéről látnom
az elromosodott nagy barátságokat,
az omlás-veszélyes szent férfiak ideges kapkodását,*

amint a fölpszikált hiúságuk salétromát
 kéjjel beengedik az erkölcs és jellem szentélyeibe,
 amikor a tegnapi nyílt fiúk
 ma már szegényes percnyi taktikákkal
 szórakoztatják egymást
 s csak valahai rutinból dűnnyögik
 olykor a Confiteor-t ---
 talán nem szabadna,
 talán nem szabadott volna
 ennyire vakon bízni és reménykedni
 május meddő felhői alatt,
 ha úgylis „összezárnak” valami természetlen
 homályos titkot előttem
 esőnek álcázott végnélküli locsogással:
 hadd tikkadjon tovább a szám,
 és hallgasson a cserepesedő földdel

Ragozások

az ún. puha diktatúra emlékkönyvéből

Ő már kimondhatja
 Te még nem mondhatod ki

Ő már le is írhatja
 Te még nem írhatod le

Ő már kialkudta
 Te még nem alkuadtad ki

(Ahogy elnézlek
 Te nem is fogod kialkudni)

Ő már kiharcolta?
 Te nem harcolsz velük!

Ő még bízik és áltatja magát
 Te már megveted őket

Őt áron megvették
 Téged olcsón földadtak / eladtak testvéreid

Ő azt hiszi győzött
 Te tudod: mindenki veszített

Ő majd hőstetteiről mesél
Te még sokáig szégyenkezel

Hogy Ő és Te
és hogy Ők
akik majd Mi lesznek
ennyire és együtt túlélitek

Ágazás, levelezés helyett

Azt üzeni Valaki:
ismét tanulhatom – ha nem kívánt
pótvizsgán is, dögmelegben –
a kopoltyús légzést
a periszkópos szemlélődést
meg a jóizgalmű rejtegetést

mert a szűrtfény és a szolidabb
fürdőruha lesz a divat
s felnövekvő fáink:
a Cenzúrahivatal
hisz Isten Napját se lehet
minden időben forrponton tartani
jöjjenek hát a kertek ligetek
metsárgult lombjai

valakinek
annak a Valakinek üzenem:
egy kisebb valaki
végre rendezze el
katalogizálja
erőltetett de tényszerűen
kölcsonős bókjainkat
és a virágok alól
öntse ki a tavalyelőtti vizet
mint ahogy most én is
nagy nyárban vacogó
szívemet lelkemet